

- ewentualnie, stwierdzenie nieważności w części art. 1 ust. 1 decyzji w zakresie, w jakim dotyczy on skarżących oraz stwierdzenie nieważności w części lub ewentualnie odpowiednie obniżenie grzywny nałożonej na skarżące w art. 2 oraz
- tytułem dalszego żądania ewentualnego znaczne obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżące w art. 2 oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania wraz z odsetkami za zwłokę należnymi skarżącym lub jednej z nich związanymi z zapłatą grzywny w całości lub w części oraz
- podjęcie wszelkich innych środków uznanych przez Sąd za stosowne.

W dalszej kolejności skarżące twierdzą pomocniczo, że grzywna nałożona przez Komisję była nadmierna, nieproporcjonalna i naruszająca zasadę równego traktowania i zasadę niedyskryminacji, jak również, że Komisja dopuściła się innych naruszeń prawa i błędów w ocenie, ustalając wysokość grzywny, a ponadto nie przedstawiła powodów uzasadniających sposób naliczenia grzywny. W tym względzie skarżące podnoszą, że Komisja nie uwzględniła faktu, iż BPP odgrywała w kartelu wyłącznie bierną i ograniczoną rolę, a oprócz tego, że Komisja nałożyła nieproporcjonalnie i nadmiernie wysoką kwotę podstawową grzywny.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej decyzji Komisja stwierdziła, że spółka Bonar Phormium Packaging („BPP”) brała udział w złożonym kartelu między wytwórcami plastikowych worków przemysłowych, obejmującym Belgię, Francję, Niemcy, Luksemburg, Niderlandy i Hiszpanię. Komisja stwierdziła również, że kartel ten został zorganizowany na szczeblu europejskim wokół stowarzyszenia handlowego pod nazwą Valveplast, wraz z różnymi podgrupami. Komisja uznała, że pierwsza ze skarżących ponosi odpowiedzialność za udział BPP w kartelu, ponieważ jest ona spółką-matką spółki Bonar Phormium NV („BP”), której BPP było oddziałem, a druga ze skarżących ponosi odpowiedzialność na podstawie tego, że była następcą prawnym spółki BP, z którą przeprowadziła ona połączenie. Komisja nałożyła na skarżące grzywnę w wysokości 12, 24 mln EUR.

Pierwsza skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła prawo oraz popełniła błąd w ocenie, uznając ją za odpowiedzialną za naruszenie popełnione przez BPP. Twierdzi ona, że wbrew ustaleniom zawartym w zaskarżonej decyzji nie brała ona udziału w polityce handlowej BPP, której zarząd samodzielnie określał działania rynkowe spółki.

Następnie obie skarżące podnoszą tytułem żądania ewentualnego, że Komisja naruszyła prawo i popełniła błąd w ocenie, uznając, że złożone porozumienie zidentyfikowane w zaskarżonej decyzji było równoznaczne z jednym i ciągłym naruszeniem art. 81 WE popełnionym na szczeblu europejskim wokół Valveplast, ewentualnie zaś uznając, że BPP brała udział lub w każdym razie była świadoma naruszenia, przez co ponosi za nie odpowiedzialność. Zdaniem skarżących Komisja była uprawniona jedynie do stwierdzenia, że BPP brała udział lub ewentualnie, że była świadoma i odpowiedzialna za porozumienia obejmujące Belgię i Niderlandy oraz że brała udział w kartelu Valveplast tylko jeden tydzień, a mianowicie między dniem 21 listopada 1997 r., kiedy przedstawiciel BPP wziął udział w spotkaniu Valveplast a dniem 28 listopada 1997 r., kiedy, zgodnie z zaskarżoną decyzją, uczestnictwo BPP w kartelu dobiegło końca.

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2006 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-61/06)

(2006/C 86/82)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska [przedstawiciel: Paolo Gentili, Avvocato della Stato]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności noty z dnia 1 grudnia 2005 r. nr 12980 mającej za przedmiot poświadczenie i zestawienie wydatków pośrednich oraz wniosek o płatność. Jednolity Dokument Programowy Veneto, Cel 2 2000-2006 (nr CCI 2000.IT.16.2.DO.005);
- stwierdzenie nieważności noty z dnia 13 grudnia 2005 r. nr 13683 mającej za przedmiot wypłatę przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana. Jednolity Dokument Programowy Lombardia 2000-2006 (nr CCI 2000 IT 16 2 DO 014);
- stwierdzenie nieważności noty z dnia 13 grudnia 2005 r. nr 13684 mającej za przedmiot wypłatę przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana. Regionalny Program Operacyjny Pulia (nr CCI 1999 IT 16 1 PO 009);

- stwierdzenie nieważności noty z dnia 13 grudnia 2005 r. nr 13687 mającej za przedmiot wypłatę przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana. Jednolity Dokument Programowy Piemont (nr CCI 2000 IT 16 2 DO 007);
- stwierdzenie nieważności noty z dnia 19 grudnia 2005 r. nr 14013 mającej za przedmiot wypłatę przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana. Jednolity Dokument Programowy Toskania, Cel 2 (nr CCI 2000.IT.16.2.DO.001);
- stwierdzenie nieważności noty z dnia 19 grudnia 2005 r. nr 14015 mającej za przedmiot Program Operacyjny Rozwój przedsiębiorczości lokalnej 2000-2006 (nr CCI 1999 IT 16 1 DO 002) — Wypłata przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana;
- stwierdzenie nieważności noty z dnia 19 grudnia 2005 r. nr 14016 mającej za przedmiot wypłatę przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana. Regionalny Program Operacyjny Kampania (nr CCI 1999 IT 16 1 PO 007);
- stwierdzenie nieważności noty z dnia 20 grudnia 2005 r. nr 14082 mającej za przedmiot wypłatę przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana. Jednolity Dokument Programowy Cel 2 Lacjum 2000-2006 (nr CCI 2000 IT 16 2 DO 009);
- stwierdzenie nieważności noty z dnia 20 grudnia 2005 r., nr 14108 mającej za przedmiot wypłatę przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana. Jednolity Dokument Programowy Lombardia (nr CCI 2000 IT 16 2 DO 014);
- stwierdzenie nieważności noty z dnia 21 grudnia 2005 r. nr 14133 mającej za przedmiot poświadczenie i zestawienie wydatków pośrednich oraz wniosek o płatność. Jednolity Dokument Programowy Veneto Cel 2 2000-2006 (nr CCI 2000 IT 16 2 DO 005);
- stwierdzenie nieważności noty z dnia 21 grudnia 2005 r., nr 14154 mającej za przedmiot wypłatę przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana. Regionalny Program Operacyjny Pulia (nr CCI 1999 IT 16 1 PO 009);
- stwierdzenie nieważności noty z dnia 23 stycznia 2006 r. nr 00627 mającej za przedmiot wypłatę przez Komisję kwoty innej niż wnioskowana. Regionalny Program Operacyjny Pulia (nr CCI 1999 IT 16 1 PO 009);
- stwierdzenie nieważności wszystkich aktów powiązanych oraz poprzedzających;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są identyczne jak w sprawie T-345/04 Republika Włoska przeciwko Komisji. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 23.10.2004, str. 55.

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2006 r. — Eurallumina przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-62/06)

(2006/C 86/83)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eurallumina SpA (Portoscuso, Włochy) (przedstawiciele: L. Martin Alegi, R. Denton, M. Garcia, solicitors)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości; lub
- stwierdzenie, że obecne zwolnienie stosowane na mocy upoważnienia zawartego w decyzji Rady 2001/224/WE pozostaje zgodne z prawem do dnia 31 grudnia 2006 r. oraz, że wszelkie kwoty, które nie zostały pobrane, lub które nie zostaną pobrane, przez Republikę Włoską, nie powinny być uznane za bezprawną pomoc państwa, lub przynajmniej nie powinny podlegać zwrotowi; lub
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości oraz stwierdzenie, że obecne zwolnienie stosowane na mocy upoważnienia zawartego w decyzji Rady 2001/224/WE pozostaje zgodne z prawem do dnia 31 grudnia 2006 r. oraz, że wszelkie kwoty, które nie zostały pobrane, lub które nie zostaną pobrane, przez Republikę Włoską, nie powinny być uznane za bezprawną pomoc państwa, lub przynajmniej nie powinny zostać wplacone;
- albo: